

וועוד, בחוט ה שני שפטותיך ומדברך נאווה. זה חוט של השפטים של החקלאה, וביהם אדרוי שפטית תפתח, לורק שלוש אבני לוחש, והם ארבע תפלות שבhem הקלע, שהוא שפה, זורק אותם לוחש, והוא מקריך אותם בתקף הולך, ומוליכה אותם בזרוע ימינו שהיא חסד, ונעים סגולף**בעמודה האמציע.**

ומי השפה שזוקחת את שלוש התפלות הלו? זו השכינה, שבח עולה בחשבון שפהה. ובכללה נאמר בחוט ה שני שפטותיך. וחוט השפה הנה הוא הקלע. בשזורתה האבני הלו לוחש, נאמר בה (שמואל א-ב) ואת נפש איביך יקלענה בתוךך בך הקלע. שהוא הקלע, והקלע עזה הוא סינני, שבו נשמעו שבעים קולות לשבעים אמות, שהם תלילים משבעה رجالים (של חיה) של חמישים מותם, שמוננים בשבעה הרים, וכולם מתו, מושום שלא לkapel בתוספת הקלע.

וזוד, בה נטול חמיש אבני, נגננד חמישה חמשי תורה, והם היו כמו חמיש התבאות של היחוד, שנן שמע ישראל היה אלהינו ה. וכשהם אותם בקלען, נעשו כלן אחת. ב"ג מדות התורה נדרשת, וחרג את הפלשתי שהוא יציר הרע, והוא נחש, והוא סמא"ל, הוא עמלק, הוא פלשטי, הוא מלאך המות. לכל אדם הוא געשה פפי חטאיו.

ובכל חמיש האבני מתקנות בחמשה תקוני הפה בעשרים ושטים אותיות של התורה. וכן:acha"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנות' וצרא"ש. והן משפטשות בשפטים, בלשון, בחר, בגורן,

יעוד (שה"ש ד ג) **בחוט ה שני שפטותיך ומדברך נאווה.** דא חוט דשפון דצלותא ובhone (תחים נא ז) **אדני שפטית תפתח לזרקן מנידוי תלת אבניין לגביה חוויא.** ואנוון תלת דצלותין דבחון קירטה דאייה שפה זריך לוון לגביה חוויא, ראייה מקף לוון בתקפה הולך ואזילת לוון בדרועא **ימינא דאייה חסד, ואתעיבדו סגולף**בעמודה דאמצעיתא.****

ומאן שפה דזריקת תלת צלותין אלין, דא **שכינה דהכי סלקא בחשפן שפהה.** ובגינה אתרמר בחוט ה שני שפטותיך. וזהי חוט דשפה אייה קירטה בד זריקת אלין אבניין **לגביה חרייא אתרמר בה** (שמואל א, כה כט) **ואת נפש איביך יקלענה בתוךך בך הקלע.** דאייה קירטה **והאי קל"ע אייהו סינני,** דבה אשתחמעו שבעה קליין **לגביה שבעין אמיין דאנון פלין משבעה ראשין** (תינוי) דחיןן, דמקננא **שבעה טוירין** ומתו בלהו. **בגין דלא בעו לקלבא חמישה חמישי תורה דאנון ה' בתוספת הקלע.**

ווזוד בה נטיל חמישה אבניין לקלבל חמישה חמימי תורה. **ואנון הוו בגונא ד חמישה תבין דיחידה דאנון** (דברים ו) **שמע ישראל ה' אלהינו ה'.** וכדר שיי לוון בקירטה אתעיבדו בלהו אחד. **בתלייסר מדות התורה נדרשת וקטיל לפלשתאה דאייה יציר הרע, ואיה נחש הוא סמא"ל** הוא עמלק **מלשטי הוא מלאך המות,** **לכל בר נש אתעיביד לייה כפום חובי.**

וחמשה אבניין פלהו מתקניין בחמשה תקוניין דפומא בעשרין ותרין אתון דאוריתא. **ואנון אהח"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנות' וצרא"ש.** **ואנון משפטמשי בשפון בלישנא**

בשנים. וכל החמש נקראות פ"ה אחד.

אשרי מי שלומד (שעוסק) בתורה שנתנה בחמשת התקונים הללו להרגם בהם את היצר הרע. שיאיר הרע וחילתו מסובב את הגורם בכל יום, להלחם בו קרוב בכמה חטאים שפוגנס בכל יום, ומקריב את כלם בזמן הדין, שהוא ראש השנה, אל כסא הדין. ואותו זמן צריך אדם לחתךן בתפלות.

תקון אחד למיטה, ארבעה סוטים עם תפלה מוסף, וסוד הדר - (חבקוק ג') כי תרכב על סוטיך מרביבתיך ישועה, ואלו ארבע תפלוות. וצריך להלביש לו שריון, וזה שכחוב (ישעה נט) וילבש צדקה בשרין. צדקה הרי פרשות, צ' - תשעים אמנים שתולויים מן אי של Amen. ד' - ארבע קדשות. ק' - מהא ברכות. ה' - חמשה חמשי תורה, והכל Amen. מ' - תשעים. ומ' של אמת ריציב ונכון וקיים וגוי. א' - מן אמת שבבה עולמים לחשבון Amen, והוא סוד יאהدونה". ומי שאומר אותך בכל פחו, הוא אלהים, שקה עולה לחשבון בע"ל כ"ה, ונומן תקף לסתוטים, וקורעים לו גזר דיןו של שבעים שנה, שהם שבעים סנהדרין שהם גוזרים על אדם מה שיתה לו בכל שנה.

אליהם הוא בחשבון הפס"א, והוא כסא רחמים. אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות. כסא חס"ד ודאי שעולה לשבעים שנים קשטים וחליות של ציצית, והם הוינם של הפטזים של הפטזים של הסוטים, שעולה הנגון של הפטזום שלם לשבעים ושבעים ושנים גוונים, אחר שהסתוטים מנצחים את הקרבא

בחיק בגרונא בשניין. ובלהו חמיש אהקריאו פ"ה אחד.

ובאה איה מאן דיליף (נ"א ריע) באוריתא דאתהיבת בה התקוניין אלין לקטלא בהון ליישר הרע. ליישר הרע וחילין דיליה איה אסחר לגופא בכל יומה, וקריב (דף קלב בכמה חובין דכנייש בכל יומה, וקריב ע"ב) לון כליה בזמנא דידי נא דאייהו ראש השנה, לגבי כורסייא דידי נא, בההוא זמנה צריך בר נש לאתקנא בצלותין.

תקנא קדמיה לאתקנא סוטון ארבע עם צלotta דמושך. ורزا דמליה (חבקוק ג' ח) כי תרכב על סוטיך מרביבתיך ישועה. ואلين ארבע צלותין. וצריך למלבש לו שריון. הדא הוא דכתיב (ישעה נת יט) וילבש צדקה בשרין. צדקה הא אוקמונה צ', תשעים אמנים דתליין מן א' Amen. ד' ארבע קדשות. ק', מהא ברכות. ה' חמשה חמשי תורה וכלא Amen. מ' - תשעים.

ומאן דלא אמר לון, צריך לכוון בחמש סרי נוין דאמת ויציב ונכון וקיים וכו'. (עס) א' מן אמת בה סליקין לחשבון Amen. ואייה רزا יאהدونה". ומן דאמר דאמר לון בכל פחו דאייהו אלהים דהכי סליק לחשבון בע"ל כח"ו ויהיב תקפא לסוטון וקורעין לו גזר דיןו של שבעים שנה, דאנון שבעים סנהדרין דאיינוין גזירין על בר נש. מה דיה ליה בכל שטא. אליהם אייה הפט"א בחשבון. ואייה הפטא רחמים. אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות. כסא חס"ד ודאי דסליקו לע"ב קשטים וחילין דציצית ואנון זוגין דכטווין דסוטון דסליק נגונא דכשכוש דיליהון לע"ב גוינוי. במר דנאחין סוטון קרבא

בתפלות. באותו הזמן בעלי הסוסים שמננים על התפלות, כלם פותחים בזימרות שירות ותשבחות והודאות. והשפעה, שהיא הקלע, זורקת אבני שחיה באברה. וכן חמש בתקופה באברה. וכן חמש תקונים של העין, שחם שלושת אבני העינים, ושני העפעפים של העין.

ולאיה מוקם נורקים? לבת העין. זהו שפטוב (شمואל א כ) לשלח לי לטרה. ושלשת צבעי העין הם מרקמים בשלשה לבושים שלוש האבות, ושני עפפני העין שני נבייאי אמת, שחם פותחים וטוגרים את העין, שהיא המראה של נבייאי אמת. ומה הוא בת עין? השכינה הפתחונה, עליה נאמר כדברי ה' במרה אליו אתודה. ועליה נאמר לגביה משה, ותמנת ה' יביטה. חמשה גוניים הם ה'. בת עין זו י'. מי העין שפולחת כל הגוניים? זו ר' שהיא פותחת וסורה.

كم אליהו ואמר, המנורה הקדושה, ה' הרביעית אני הוא. אמר, וدائית חמשה אור הם מבפנים, ומושום זה ה' האו ארgeomין. א' אורפניא"ל. ר' רפא"ל. ג' גבריא"ל. מ' מיכא"ל. נ' נורייא"ל. אלין אנון גון ריק, והם גון לבן, גון אדים, גון טר, גון פטל, גון שחור. ולהלבושים שליהם ארgeom"ן. א' - אורפניא"ל. ר' - רפא"ל. ג' - גבריאל. מ' - מיכא"ל. נ' - נורייא"ל. אלו הם גור ללחמה גוניים.

אמר לו אליהו לרבי שמעון, המנורה הקדושה, ודאי עין ימין, בשורה בה יהו"ה ומאר בה, וכן בעין שמאל, השכינה אומרת לעינים הללו מרוב אהבה, (שר ו) מוקדין לי בשלהובין הרחימוי דזוקין לבל עיר.

בצלותין, בההוא זימנא מاري דסיטון דממן על צלוטין, כלחו פרתו בזירות שירוט ותשבחות והודאות. ושפָה דאייה קירטה זריית אבן ברחימוי. ואנו חמיש בחמש תקוניין דעינה דאנון תלת גוני עינה ותרי עפפני עינה.

וְגַבֵּי אָנוּ אֶתְר אֲזָדִירָקוּ, לְגַבֵּי בַת עִנָּא הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמואל א ככ) לְשַׁלֵּחַ לֵי לְמַטְרָה. וְשַׁלְשָׁה גּוֹנִי עִנָּא אָנוּ מְרַקְמָן בְּתַלְתָּה לְבוֹשֵׁי תַּלְתָּה אֲבָהָן וְתַרְיִי עַפְעַפִּי עִנָּא תַּרְיִי נְבִיאִי קְשׁוֹט דָאָנוּ פְתַחִין וְסָגַרְיָן עִנָּא דָאָיהִי מְרַאָה דְנְבִיאִי קְשׁוֹט וּמְאֵי אֲיַהִי בַת עִנָּא שְׁכִינְתָּא תַּפְאָה. עַלְהָ אַתְמָר (במודר יב) ה' בְמַרְאָה אַלְיוֹ אַתְוֹדָע. וְעַלְהָ אַתְמָר לְגַבֵּי מְשָׁה (שם יב ח) וְתָמוֹת ה' יְבִיט. ה' גּוֹנִין אָנוּן ה'. בַת עִנָּא דָא י' מְאֵן עִנָּא דְכַלְיל בָּל גּוֹנִין דָא ו' אֲיַהִי פְתַח וְסָגִיר. קְם אַלְיוֹ וְאָמָר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא ה' רְבִיעָה אָנָה הִיא. אָמָר וְדָא חַמֵּשׁ אָוֹר אָנוּן מְלָגוֹן.

וּבְגִין דָא ה' חַמֵּשׁ גּוֹנִין מְלָבָר, חַמֵּשׁ גּוֹנִין דְנְחָרִין בְהֻן מְלָגָאו. וְאָנוּן גּוֹן חֹר, גּוֹן סִימָק, גּוֹן יְרָק, גּוֹן תְּכִלָּת, גּוֹן אַכְס. וְלְבוֹשִׁין דִילְהוֹן אַרְגָּמָן. א' אַוְרְפְּנִיא"ל. ר' רְפָא"ל. ג' גְבָרִיא"ל. מ' מִיכָּא"ל. נ' נּוֹרִיא"ל. אלין אָנוּן גּוֹפָא לְחַמֵּשׁ גּוֹנִין.

אמָר לֵיה אַלְיוֹ לְרַבִּי שְׁמַעְוֹן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְדָא עִנָּא יְמִינָא כְּדָרְבִיא בִיה יְהִי וְנִהְיֵר בִיה, וְכָן בְּעִנָּא שְׁמָאָלָא, שְׁכִינְתָּא אָמְרָת לְגַבֵּי עִנָּא אַלְין מְרַחִימָוּ סָגִיר, (שיר ו ח) הַסְּבִּי עִנְיִינִיךְ מְנַגְּדִי שָׁהַם הַרְהִיבָּנִי. מְזֻקִּין לֵי בְשַׁלְהָבִין הַרְחִימָיו דְזַרְקִין לְבָל עִיר.

הסבי עיניך מנגדי שהם קרהיבני. שורפים אותו בשלבות של אהבה שזורקים לכל עבר.